

Fiskeridirektoratet
Innspill reguleringsmøtet nov. 2016

Kvalsund 27. okt.-2016

Innspill i Sak 21/2016; NVG

Innledning:

«Kystfiskekvota» - en funksjonell avsetning i tråd med Stortingets vedtak.

Kystfiskekvota har fått virke i fire år. Politisk og forvaltningsmessig synes det nå som at avsetningen på 3000 tonn torsk endelig kommer fiskerne og samfunnene i STN-området til gode, slik vedtaket i 2012 fra Stortinget lyder.

For reguleringsåret 2016 er det ut over ordinær Gruppe II-kvota – som er halvparten av ordinær Gruppe I – kvota, gitt tillegg for fiskerne i STN-området med to påplussninger, hhv. 16 tonn med virkning fra 1. januar og ytterligere 10 tonn fra 23. april 2016. Tottalt 26 tonn.

Iverksettelse av Stortingsvedtaket er å anse som et gjennombrudd for konkrete forvaltningsmessige og politiske tiltak i.m.a. nevnte vedtak.

Således er Gruppe II i STN-området likestilt med fartøyeiere i Gruppe I i fiske etter torsk. En slik likestilling sees som naturlig også blir innført for fiske etter de tradisjonelle hvitfiskartene, i særdeleshet sei, samt etter NVG, og nå også for makrell med egen avsetning av dens nordlige utbredelsen.

Egen avsetninger for NVG i STN-området under «Gruppekvote for kystsild» (Kystsildkvota) ,

I medhold av Sttingvedtaket fra 2012 finner Bivdi det naturlig med egen avsetning på 3000 tonn for NVG sild i STN-området til fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe.

En slik avsetning bygge på de samme hovedargumenter som for avsetning til kystnotfiske etter sei.

Samlet vil dette styrke prinsippene som er nedfelt i stortingets vedtak om avsetningen for «kystfiskekvota»

- Som hovedregel må denne avsetning til åpen gruppe, på lik linje med gruppe I-fartøyene, også kunne fangste med snurpenot.
- Adgangen til fangst med landnot videreføres. Gjeldende forskrift om kun adgang til landnot/landsteng for denne gruppa er å anse som vesentlig forskjellsbehandling.
- Videre må direktoratet krav avvikles om at sild fangstet i landnot/landsteng MÅ /SKAL låssettes før lossing til føringsfartøy.

Bivdi ser det som en svært uheldig forvaltningspraksis når Fiskeridirektoratet stiller krav om overføring fra landnot/landsteng, via orkast (avkastnot) til posesetting. Dette vil etter vår oppfatning medføre en betydelig øke risiko for at silden blir påført dårligere kondisjon for å overleve låssetting.

Bivdi mener at det kan ikke være slik at Fiskeridirektoratet gir forvaltningsregler som direkte går i retning av vesentlig økt fare for «neddreping». En forvaltningspraksis som øker risikoen og slik sett kan genere neddreping, vil etter vår oppfatning grense til miljøkriminalitet.

Dette moment alene tilsier etter vår oppfatning at krevet avvikles. Også ut fra at reglene som eksplisitt er gitt kun skal gjelde en gruppe, som derved også pålegges betydelige mengde ekstraarbeider.

Ved et landsteng er foretatt må det være orkast som «best availibel praksise», og derved hovedkravet for å gjøre lasting mest praktisk. Bare i unntakstilfeller bør posesetting via orkast tillates.

For de fartøyene som fører fangstene sine selv, eller inngår i lag som føringsfartøy, gir det konsistens at lasting foregår direkte via orkast til eget fartøy, eller at lasting til føringsfartøy skjer direkte via orkast.

Og ikke slik direktoratet krever via posesetting.

Hovedegelen bør derfor være at enhver forvaltningsregel for avvikling av sildefisket må ha i seg at en ikke øker risikoen for neddreping.

Samt at direktoratet gjennom sine forvaltningsregler etterstreberer likebehandling for de ulike gruppene.

M.v.h.
Bivdi
Torulf Olsen
Leder